

Митрополит црногорско-приморски Амфилохије тврди да су Американци 1996. уценили председника Црне Горе Мила Ђукановића, због чега се он потпуно одрекао своје просрпске политике. У интервјуу 'Недељнику' Амфилохије је рекао да су Американци Ђукановића ставили пред свршен чин: Ако не промени страну, завршиће у Хагу због гранатирања Дубровника 1991.

У истом разговору, владика је говорио и о свом надимку

Надимак Пуковник су ми измислили у Србији, а подржали су и ови Монтенегрини. То је на основу приче да је мене Милошевић послао овде и да сам упућен против Црне Горе. Чема Милошевић везе својим доласком у Црну Гору.

игре Бебе Поповића

* Мило Ђукановић се 1997. прешалтао у Монтенегрине. Чини ми се да је 1996. био у Америци. Како сам сазнао - колико је то тачно знају они који су ми причали, његови најближи - њему је речено: Или ћеш у Хаг због Дубровника, или ћеш да прихватиш да радиш како се договоримо. Није му се ишло у Хаг, није му се трошило све што је стекао, а он зна како је стекао, и онда је прихватио идеје Либералног савеза. До тада је долазио у Митрополију, код ћивота Светог Петра, ложио је једном чак и Бадњак. Додуше, запамтили су му Цетињани, наопако га наложио. Сад је кренуо и против Митрополије, обећао је скоро да ће је сместити у једну, да ли рече, шупу... Ни први ни последњи.

* То су сад ови неокомунисти приписали да сам ја на Ђинђића мислио кад сам рекао: "Ко се ножа лати, од ножа ће и погинути." Ја сам то рекао за Ђинђићеве убице. То је сваком било јасно кад сам изговорио. Али овај Беба Поповић - он је главни творац садашњег неокомунизма у Црној Гори - и ови други су мене оптужили да сам то рекао за Ђинђића. Не дао Бог. Мени је владика Атанасије рекао: "Па ти си га прогласио за свеца."

Ово је Брозова Црна Гора

* Мени је мала ова у Брозовом Јајцу рођена филџан-авнојевска Црна Гора. Пошто не дају да јој се врати Метохија, него су се и ње одрекли ови Монтенегрини, онда сам ја проширио своје дужности на Латинску Америку. Овде је данас са нама ђакон из Парагваја, имамо своју мисију у Аргентини, Перуу, Доминикани... Ја сам за ону праву Црну Гору, петровићку, а не ову Брозову. Поштујем ја и њу, али само да се зна шта и која је.

* Ако је нешто могло да се схвати као напад, онда је то било када смо држали опело Влади, где је на челу био Ивица Дачић, и Скупштини Србије. Дачић каже: "Ја сам сад васкрсао." Дај Боже, он је рођен у Призрену, видим да ипак има здравије осећање. Дај Боже да оно и преовлада. Чак је скоро рекао да ће тражити да се поништи Бриселски споразум. Ја се молим Господу да Бог уразуми и Вучића и да пониште тај споразум.

Срећа нисам патријарх

* Апостолски жреб као начин за избор патријарха била је реакција на насиље Комунистичке партије и принуду коју су имали за време избора патријарха Викентија и патријарха Германа. Друго је што, ипак, они нису, што се каже, играли уз њихове дипле. Али је то био повод да не може власт да утиче. А можда не би било лоше ни да остане, пошто власт увек хоће да се петља (смех). Ова два избора жребом су одлучена. Други пут сам и ја био кандидат и Богу сам благодаран што ме је прошао тај жреб. Зато што је ово моја мера.

* Једног дана, ето Чеде Јовановића у Острогу и јавља се: "Ја сам дошао да се крстим." У реду, кажем, одабрао си лијепо место, иди доле код оца Јојила, код ћивота, па ћу после ја да те миропомажем по старом хришћанском обичају. Оде он доле, кад ето ти оца

Јојила. Каже: "Ти мене посла овог да кртим, а он неће минђушу да скине." "Оче Јојило, не крштаваш ти минђушу него човјека. Док је некрштен, он неће сам да је скине. А кад га крстиш, сам ће скинути", рекох му ја. Како је Чеда кренуо, кажем ја Јојилу: "Мој оче Јојило, ипак ми минђушу крстисмо."

Не ратуј с Црквом

* Сећам се да Милошевић није дозволио, иако је патријарх молио, да ми као Црква учествујемо у преговорима у Рамбујеу. Па ето како је прошао. Црква има памћење мало старије од политичара. То је искуство векова. Немој са Црквом да ратујеш

Огрешио сам се о Слобу

* Ја сам рекао неке речи које после не бих поновио јер је Милошевић одиграо ипак изузетну улогу око Косова, шта год сматрали. Он је наставио одбрану Косова. Да ли је то био једини могући начин, то је питање. Можда у том тренутку није било другог начина него да се сукоби са највећом армадом света у историји. У то време сам посумњао у његов патриотизам, рекао сам: "Какав је он патриота, кад никад није био на очевом гробу?" Погрешио сам. После сам то и признао на сахрани његовог брата.

(Информер)